

Î N C H E I E R E

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevski
Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Smochină Raisa împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 prin care s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Smochina Raisa și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 decembrie 2013,

c o n s t a ț ă

La 03 aprilie 2013 Smochină Raisa s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2011, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind obligat Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei să acorde informația solicitată și să achite prejudiciul moral în mărime de 500 lei.

Indică reclamanta că prin neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor din partea executorului judecătoresc și a debitorului s-a încălcat dreptul la executarea hotărîrii judecătorești menționate.

Indică reclamanta, că conform practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărîrea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. În acest sens, menționează că o dată ce hotărîrea de judecată nu va fi executată sau va fi executată cu întârziere va avea loc încălcarea art.6 din Convenție.

Solicită reclamanta, constatarea faptului încălcării drepturilor prevăzute de Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cu titlu de prejudiciu moral pentru neexecutarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2011, a sumei de 100 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 mai 2013 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind constatat faptul încălcării dreptului Raisei Smochină la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile și încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul Raisei Smochină cu titlu de prejudiciu moral suma de 500 lei. În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Hotărârea primei instanțe a fost contestată cu apel de către Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2014 s-au respins apelurile declarate de Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 decembrie 2013.

La 12 mai 2014 Smochină Raisa a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea furnizării informației solicitate și indexarea sumei adjudecate și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cerințelor.

În susținerea recursului recurentul a invocat că instanțele judecătorești nu s-au expus referitor la una din cerințe și anume obligarea furnizării informației solicitate și neîntemeiat au indicat că nu s-au prezentat probe justificative întru suportarea prejudiciului moral solicitat.

Susține că instanțele de judecată urmau în temeiul art. 585 și 619 CC să admită cerințele și să indexeze suma adjudecată, iar argumentele instanței de judecată de respingere a pretențiilor sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 17 mai 2014 și Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că au fost aplicate și interpretate eronat normele de drept material. Consideră că nu există justificabilitate legală și morală în vederea acordării în beneficiul intimatului a sumei de 500 lei din contul bugetului de stat în vederea reparării prejudiciului moral ca efect al neexecutarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2011, deoarece recurenta-reclamantă nu a întreprins măsurile necesare întru executarea titlului executoriu prin intentarea procedurii de executare silită și nu a prezentat probe întru demonstrarea cauzării prejudiciului moral.

Referitor la termenul declarării recursurilor Colegiul le consideră în termen, deoarece decizia instanței de apel a fost pronunțată la 26 februarie 2014 și expediată părților la 11 martie 2014, astfel, recursurile depuse la 12 mai 2014 și 17 mai 2014 au fost declarate în interiorul termenului de două luni prevăzut de art. 434 CPC.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că

recursurile declarate de către Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase

și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Smochină Raisa și Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadî